

AJUNTAMENT DE SANT VICENÇ DE MONTALT
Àrea d'Urbanisme

EDICTE

El Ple de l'Ajuntament de Sant Vicenç de Montalt, en sessió celebrada en data 27 de gener de 2005, va adoptar l'acord de declarar la utilitat pública del dret d'arrendament de la finca d'equipaments docents del "Sot del Camp" del qual és titular la senyora Maria Isabel Vernet Navarro, per a la seva expropiació en benefici de l'Ajuntament.

En el punt 2n, de l'anterior acord, es va facultar el Regidor d'Urbanisme perquè, en compliment dels articles 17 i 18 de la Llei d'Expropiació Forçosa i 16 i 17 del Reglament que la desenvolupa, es redactés la relació de béns i drets afectats i es procedís a la seva notificació i publicació.

En compliment del que va ordenar el Ple de l'Ajuntament, s'ha procedit a la següent relació de béns i drets afectats per part de l'enginyer tècnic agrícola requerit a l'efecte.

RELACIÓ DE BÉNS I DRETS AFECTATS

Dret d'arrendament de finca agrícola.

Titular: Maria Isabel Vernet Navarro.

Plana A.

Cultiu a l'aire lliure. Actualment erm i abandonat.
Cap resta d'infraestructura. Ocupa una superfície de 1.578 m².

Plana B.

Hivernacle tipus "capella" de dos vessants, amb estructura de fusta -peus i cabirons de pals de castanyer i llates de pi-. No està cobert.
Ocupa una superfície de 2.935 m².
Sense cultiu.

Plana C.

Hivernacle tipus "capella" de dos vessants, amb estructura de fusta -peus i cabirons de pals de castanyer i llates de pi- amb restes de malla d'ombra.
Ocupa una superfície de 1.602,00 m².
Hi ha restes de cultiu de flor tallada ornamental de diverses espècies.
Sistema de rec a terra per microaspersió.
Calefactor d'aire calent Grau de 280.000 Kcal i 4 CV totalment abandonat i rovellat (any 1987).

Plana D.

Hivernacle tipus "capella" de dos vessants, amb estructura de fusta -peus i cabirons de pals de castanyer i llates de pi-. Només té una capella coberta amb polietilè. La resta no està coberta.
Ocupa una superfície de 2.214,00 m².
Sistema de rec aeri per microaspersors.
Calefactor d'aire calent Zonda (Incos) de 180.000 Kcal i 2 CV en bon estat.
No hi ha cultiu.

Plana E.

Hivernacle tipus "capella" de dos vessants, amb estructura de fusta -peus i cabirons de pals de castanyer i llates de pi-. No està cobert.
Ocupa una superfície de 2.346,00 m².
Restes de canonades de rec aeri sense microaspersors.
Calefactor d'aire calent Grau de 180.000 Kcal i 3 CV (any 1983).
No hi ha cultiu.

Plana F.

Hivernacle tipus "capella" de dos vessants, amb estructura de fusta -peus i cabirons de pals de castanyer i llates de pi- i coberta de polietilè.
Ocupa una superfície de 1.934,00 m², dels quals es podrien veure afectada una capella longitudinal amb una superfície de 560 m².
Sistema de rec a terra per microaspersió.
Cultiu de gladiol sembrat el mes de novembre de 2004. Collita a partir de la primavera de 2005.

Plana G.

Hivernacle tipus "capella" de dos vessants, amb estructura de fusta -peus i cabirons de pals de castanyer i llates de pi- i coberta de polietilè.
Ocupa una superfície de 2.458,00 m².
Sistema de rec aeri per microaspersors.
No hi ha cultiu.

Plana H.

Hivernacle tipus "capella" de dos vessants, amb estructura de fusta -peus i cabirons de pals de castanyer i llates de pi- i coberta de polietilè.
Ocupa una superfície de 1.800,00 m², dels quals es podrien veure afectats uns 900,00 m².
Sistema de rec a terra per microaspersió.
Cultiu terminal de Liliams.

Cosa que es fa pública en compliment dels articles 18 de la Llei d'Expropiació Forçosa de 16 de desembre de 1954 i 17 del reglament que la desenvolupa, aprovat per Decret de 26 d'abril de 1957, als efectes que les persones interessades puguin presentar, en el termini de 15 dies, les alegacions i/o suggeriments que considerin escaients a aquest respecte davant l'Ajuntament de Sant Vicenç de Montalt, en dies i hores d'oficina.

Sant Vicenç de Montalt, 4 de març de 2005
EL REGIDOR D'URBANISME
Signat: Miquel Àngel Pigem i de las Heras

PORTA OBERTA

La teoria de la gran empena

JOSÉ GARCÍA MONTALVO

Professor del departament d'economia i empresa. Universitat Pompeu Fabra

La discussió sobre la idoneïtat de Wolfowitz per dirigir el Banc Mundial ha eclipsat en els últims temps un mar de fons molt important en el tema de l'ajuda internacional. En essència, la idea és que cal multiplicar l'ajuda al desenvolupament si es vol eliminar la pobresa. L'informe britànic recentment presentat per Tony Blair és un exemple clar d'aquesta tendència. Aquest mar de fons ve promogut per J. Sachs, professor de la Universitat de Columbia, assessor especial de l'ONU i guru del desenvolupament econòmic.

La setmana passada, Sachs va passar pel Banc Mundial promocionant el seu últim llibre (*La fi de la pobresa: les possibilitats econòmiques del nostre temps*), on exposa la teoria de "la gran empena": cal multiplicar l'ajuda al desenvolupament per produir una gran empena en les economies poc desenvolupades (en particular a Àfrica) i superar definitivament la pobresa.

Quin és la base d'aquesta idea? Imaginem que entre dos punts tenim un turó. Si volem fer arribar una bala del punt A a l'instant B és necessari que la força de l'impuls sigui suficient per superar el bec del turó. Després d'aquest punt la gravetat ja s'encarrega d'actuar a favor. Per Sachs, en el punt A estan els països pobres i en el B els països rics. Per superar el turó és necessari superar un nivell crític d'ajuda al desenvolupament. Per sota d'aquest nivell l'ajuda és ineficax i retorna a les economies poc desenvolupades a l'instant A sense superar el cim del monticle intermedi. En si, la teoria és més vella que la polka. L'única cosa que ha fet Sachs és tornar a posar sobre la taula unes idees exposades fa molts anys per altres autors. A més, l'evidència existent és inconsistent amb aquesta teoria. Finalment aquesta teoria implica que els 2,3 bilions de dòlars gastats en els últims 40 anys en ajuda al desenvolupament van ser una petitesa.

Per descomptat el principal problema d'augmentar l'ajuda al desenvolupament és el conegut problema de la corrupció. Una proporció molt elevada de l'ajuda mai arriba a la seva destinació. Un estudi recent sobre Uganda mostra que de cada dòlar que els organismes internacio-

nals van donar al govern per construir i mantenir escoles rurals, tan sols van arribar a la seva destinació 13 cèntims. La resposta de Sachs és simple: si per una canonada es perd el 87% de l'aigua, si fem brollar més aigua arribarà més a la seva destinació. Per desgràcia, aquest principi tan simplista no sempre funciona. De fet, pot ser que si posem molta pressió a la canonada per augmentar el cabal acabem trencant la canonada i inundant els cultius.

Això és el que passa en molts països on la lluita pel control d'ingents quantitats d'ajuda al desenvolupament provoca un empitjorament de la qualitat democràtica de

cert control perquè s'utilitzi apropiadament i avaluar-ne l'impacte. Els costos de gestió augmenten exponencialment amb el volum de l'ajuda, per la qual cosa, una vegada descomptades aquestes despeses, l'ajuda rebuda pels països destinataris seria menor que si aquesta mateixa ajuda es repartís en diversos pagaments de menor quantitat espaiats en el temps.

A més, en moltes ocasions es produeixen efectes externs negatius quan s'intenten projectes massius a gran escala. Per exemple, recentment un equip català ha comprovat com un sistema de profilaxi aplicat a nens petits podia disminuir la incidència de la malària en la infància.

Al marge dels problemes metodològics de l'estudi (mostra petita, desconeixement sobre la durada de la protecció, seguretat, compatibilitat amb altres vacunes), suposem que aquesta mesura fos efectiva i en lloc d'aplicar-la en dos districtes rurals de Moçambic la intentéssim aplicar al conjunt d'Àfrica. El problema és que el paràsit de la malària té gran capacitat per mutar, com va demostrar al mostrar resistència a la cloroquina. La mutació d'un sol

YVES HERMAN / REUTERS

Paul Wolfowitz

les seves institucions, lluites entre grups pel control del govern i, eventualment, conflictes armats. Per exemple, està documentat que el conflicte civil de Somàlia va ser causat per la lluita entre diversos grups pel control de la distribució (venda) de la quantitat massiva d'aliments enviada pels organismes internacionals. Per tant, no sempre més és millor. Pot arribar a ser pitjor si genera greuges entre la població o diferents grups socials.

La teoria de la gran empena no té tampoc en compte els problemes de gestió de l'ajuda i la disponibilitat de projectes adequats on poder invertir l'ajuda internacional. La distribució de l'ajuda no és tan simple com llançar bitllets des d'un avió. Cal exercir un

gen ha estat suficient perquè el paràsit s'hagi fet resistent a aquesta medicina antimalària. L'expansió a tota Àfrica de la utilització de la nova profilaxi entre els nens faria que les possibilitats que el paràsit es fes resistent augmentessin. Aquest és un altre exemple de com l'escala d'un projecte pot tenir conseqüències no desitjades.

En resum, sembla que les visions mesiàniques simplistes van bé sobretot en els governs de països desenvolupats propers a períodes electorals, encara que poden no resultar tan bones per als destinataris últims de l'ajuda. Però això al final sembla que no importa tant. El més important són les fotos amb els negrits de l'Àfrica i la tranquil·litat de la consciència dels votants.

Per a tota la infància
Salut, Educació, Igualtat, Protecció
AIXÍ LA HUMANITAT AVANÇA

unicef

GRÀCIES

Amb el teu ajut hem pogut donar resposta des del primer moment a la catàstrofe del tsunami al sud d'Àsia.

Gràcies a la teva solidaritat, continuarem lluitant per garantir els drets de milers de nens i de nenes: educació, salut, nutrició, protecció, i aigua potable i sanejament. Perquè la teva col·laboració fa possible que gaudeixin d'un futur ple d'esperança. Per tot això, gràcies.

ESPEREM QUE COMPTIS AMB NOSALTRES PER FER-HO POSSIBLE.

www.unicef.es